

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. listopadu 2024 senátem složeným z předsedkyně Mgr. Jitky Neterdové a přísedících Jaroslavy Prosové a Miroslavy Fialové **takto:**

Obžalovaný

_____ narozený _____ v _____ trvale bytem _____

je vinen, že

v době od _____ do _____ v _____, _____, v bytě, který společně užívali s již pravomocně odsouzenou _____, blíže nezjištěným způsobem společně zle nakládali se svým nezletilým synem _____, narozeným _____ u kterého již v průběhu prvního měsíce vývoje vznikla poranění, která měla povahu nejprve drobného mechanického násilí a byla doprovázena i nedostatečnou péčí o jeho vývoj, což vedlo k celkovému opoždění v psychomotorickému vývoji, kdy byly prokázány nedostatky jak v hmotnosti dítěte, tak i jeho růstu, přičemž mechanická násilí měla zprvu povahu lehčího poranění, převážně postihující hlavu - drobné oděrky, podlitiny, a posléze došlo k vzestupné tendenci v účinku násilí, které vyústilo do stavu, který vyžadoval hospitalizaci, při které byla nezletilému zjištěna četná poranění obličeje a přední strany hlavové části - oděrky, krevní podlitiny různého stáří, dále mnohačetné zlomeniny na kostech klenby lebni - na levé i pravé temenní kosti, na okostici temenní kosti vpravo a dále na levé pažní kosti byly zjištěny změny, odpovídající starším úrazovým změnám - nejspíše infrakce - nalomení kosti, kdy tato popsaná poranění v obličeji (oděrky, krevní podlitiny) obecně vznikají účinkem tupého nástroje, který tahem účinkuje menší, případně středně velkou silou na povrch pokožky, a u krevních podlitin se jedná o kolmo působící tj. dopad či tlak tupého nástroje na pokožku, kdy zjištěné zlomeniny na klenbě lebni, které lze považovat za nejzávažnější poranění, vznikly důsledkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Karolína Černošousová.

tupého násilí, které účinkovala poměrně velkou silou, zvláště vpravo na hlavu, přičemž toto násilí bylo oboustranné a tudíž opakované a lze toto poranění na hlavě hodnotit ze soudně lékařského hlediska jako vážnou poruchu zdraví, a tato popsaná poranění byla způsobena důsledkem nepřiměřeného a hrubého zacházení, tedy zlého nakládání s osobou svěřenou do péče, označované jako CAN - syndrom týraného a zneužívaného jedince,

tedy

týral osobu, která byla v jeho péči, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b), d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 198 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **4 (čtyř) roků**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému nezletilému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] zastoupenému opatrovníkem Mgr. Milanem Peroutkou, advokátem se sídlem Československé armády 2113/58, Most, bolestné ve výši 343 971 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, IČ 41197518 na náhradě škody částku 35 946 Kč včetně úroku z prodlení ve výši 11,75 % z částky 35 946 Kč od 20. 9. 2022 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odstavce 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění ve výroku o vině a trestu, neboť se po vyhlášení rozsudku státní zástupce i obžalovaný vzdali odvolání, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, obžalovaný i státní zástupce prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění.
2. S nároky na náhradu škody se připojila zdravotní pojišťovna a zmocněnec poškozeného. Zdravotní pojišťovna vyčíslila náklady na péči o nezletilého a nezbytná vyšetření, která vyvstala v souvislosti hospitalizací dítěte. Výrok o náhradě škody vychází z ustanovení § 2910 občanského zákoníku, který upravuje povinnosti škůdce, který porušil zákon, což je právě tento případ, neboť škoda poškozené vznikla v souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného. Obžalovaný společně s již pravomocně odsouzenou [REDAKCE] s nezletilým zacházel tak, že mu musela být věnována lékařská péče a bylo nutné provést vyšetření. Zdravotní pojišťovna pak tedy požaduje náhradu nákladů v této souvislosti, kdy náklady řádně vyčíslila. Obžalovaný byl tedy zavázán k náhradě majetkové škody tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. S nárokem na náhradu škody se připojil rovněž opatrovník poškozené [REDAKCE]. Bolestné bylo vyčísleno znaleckým posudkem zpracovaným znalkyní MUDr. Laclovou na 98 bodů způsobenou v roce [REDAKCE] kdy v dané době [REDAKCE] za období roku [REDAKCE] 872 bodů, [REDAKCE]. Znalkyně ve svých závěrech odkazuje na ustanovení § 2957 OZ, podle kterého způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala. V daném případě toto ustanovení bylo

aplikováno tak, že původně stanovené bodové ohodnocení se zvýšilo o 100 %. Soud se s takto vyčísleným bolestným ztotožňuje vzhledem k tomu, že oběti trestného činu bylo bezbranné dítě, zcela závislé na osobách, které mu měly být nejbližší a měly mu poskytnout bezpečné a spolehlivé zázemí pro jeho vývoj. Opatrovník nezletilého dále požadoval, aby soud přiznal další odškodnění, a to nemajetkovou újmu, již představují duševní útrapy nezletilého. Nezletilý vzhledem ke svému věku není schopen se k věci vyjádřit, avšak ze závěrů dokazování vyplynulo, že u něj došlo k rozvoji syndromu týraného a zneužívaného jedince a z lékařských zpráv je nepochybné, že u něj došlo k opoždění psychomotorického vývoje. V motorickém směru nezletilý deficit dohání, je však otázkou, jaký bude jeho psychický vývoj do budoucna, když byl vystavován bezohlednému chování ze strany těch, kteří pro něj měli být přirozeným zdrojem bezpečí, lásky a zázemí. Vyčíslení takového újmy nelze stanovit exaktně pomocí nějakých tabulek, navíc nelze ani očekávat, že by jakákoliv finanční částka mohla vynahradit nezletilému jeho nešťastný a komplikovaný start do života. Přihlédnout je nezbytné i k tomu, že taková situace trvala až do doby, kdy byl nezletilý z rodiny odebrán. Rodiče se nezletilého absolutně nezajímají, nijak nepřispívají na péči o něj s tím, že jeho současná opatrovnice má příspěvek od státu, nedávají mu žádné dárky a v zásadě lze říci, že jim je lhotejný jeho osud. Chlapec se bude muset do budoucna vyrovnat nejen s tím, jak s ním bylo zacházelo jako s miminkem, ale s tím, že pro vlastní rodiče není důležitý. Nelze ani v nejmenším odhadnout, jaký dopad to bude mít na jeho další psychický vývoj a přiznaná částka mu pak může pomoci v tom, aby se dokázal zařadit do běžného života, neboť sice nyní už vyrůstá v láskyplném prostředí, avšak není to jeho vlastní biologická rodina. Soud v daném případě vycházel z ustanovení § 2958 OZ, a to ze zásady slušnosti a obžalovanému uložil povinnost nejen k náhradě škody představující bolestné ve výši 343 971 Kč, ale také nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Most 18. listopadu 2024

Mgr. Jitka Neterdová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Karolína Černohousová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.11.2024 a vykonatelnosti dne 18.11.2024.

Připojení doložky provedla Dana Králová dne 04.02.2025.